

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Bruntále rozhodl v hlavním líčení konaném dne 30. 7. 2013 samosoudcem Mgr. Vladimírem Čermákem **t a k t o :**

Obžalovaná

L. M.,

nar. XXX ve XXX, bez zaměstnání, trvale bytem XXX, okres XXX

je v i n n a,

ž e

v přesně nezjištěný den měsíce února 2012 sdělila prostřednictvím telefonního hovoru novináři R. K., že její manžel I. M., kterému byla rozsudkem Okresního soud v Bruntále, pobočky v Krnově ze dne 20.1.2012 sp. zn. 5P a Nc 71/2010 svěřena do výchovy jejich nezletilá dcera L. M., měl v minulosti pohlavně zneužívat svou dceru z prvního manželství I. B., ačkoliv byla dne 2.6.2011 osobně přítomna soudnímu jednání, kde právě I. B. v procesním postavení svědka uvedla, že nikdy nezažila od svého otce I. M. nevhodné chování, které by jakýmkoliv způsobem ohrožovalo její mravní či sexuální vývoj, přičemž R. K. tento nepravdivý údaj dále zveřejnil prostřednictvím veřejně přístupné počítačové sítě internet na serveru firmy Media Press Servis, v důsledku čehož došlo k ohrožení vážnosti I. M. u spoluobčanů, když nejméně patnáct občanů se dotazovalo jmenovaného na pravdivost uváděných skutečností

t e d y o jiném sdělila nepravdivý údaj, který je způsobilý značnou měrou ohrozit jeho vážnost u spoluobčanů, poškodit jej v zaměstnání, narušit jeho rodinné vztahy

a způsobit mu jinou vážnou újmu, a takový čin spáchala veřejně přístupnou počítačovou sítí,

č í m ž s p á c h a l a

přečin pomluvy podle § 184 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku,

a z a t o s e o d s u z u j e

podle § 184 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody **v trvání 6 /šesti/ měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se jí výkon trestu **p o d m í n ě n ě** odkládá na zkušební dobu **v trvání 1 /jednoho/ roku.**

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozený I. M., nar. XXX v XXX, trvale bytem XXX, odkazuje s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í:

V průběhu roku 2011 u Okresního soudu v Bruntále, pobočka v Krnově probíhalo soudní řízení o výchově a výživě nezl. L. M.. Ve věci byl dne 20. 1. 2012, sp. zn. 5P a Nc 71/2010 vyhlášen rozsudek, kterým byla nezletilá svěřena do výchovy svému otci I. M.. S ohledem na tento rozsudek se obžalovaná L. M. obrátila na Fond ohrožených dětí, a to na JUDr. M. V., která obžalované doporučila, že by bylo vhodné zveřejnit skutečnosti týkající se opatrovnického řízení, kdy mimo jiné byla řešena otázka, zda se I. M. nevhodně choval k dceři obžalované. Již v průběhu hovoru se obžalovaná zmínila o tom, že I. M. měl i v minulosti zneužívat svoji dceru. Na základě tohoto rozhovoru se JUDr. M. V. rozhodla kontaktovat novináře R. K. s tím, aby se tímto případech zabýval. R. Š. poté kontaktoval telefonicky obžalovanou L. M., která ho informovala o opatrovnickém řízení týkající se její dcery. V průběhu hovoru rovněž obžalovaná novináři R. K. sdělila, že již v minulosti I. M. zneužíval svoji dceru, dnes již dospělou, z prvního manželství. Na základě informací získaných od obžalované i Fondu ohrožených dětí poté R. K. napsal článek, a to v měsíci únoru 2012, ve kterém mimo jiné uvedl, že I. M. měl v minulosti pohlavně zneužívat svou dceru z prvního manželství. Sama obžalovaná přitom byla osobně přítomna výslechu dcery I. M. z prvního manželství I. B., a to dne 2. 6. 2011, která jako svědkyně uvedla, že nikdy nezažila od svého otce I. M. nevhodné chování, které by jakýmkoliv způsobem ohrožovalo její mravní či sexuální vývoj. Novinář R. K. následně článek, který obsahoval nepravdivý údaj o pohlavním zneužívání dcery I. M. z prvního manželství zveřejnil prostřednictvím veřejně přístupné počítačové sítě Internet na serveru firmy Mediapress servis. V důsledku tohoto zveřejnění došlo k ohrožení vážnosti I. M. u spoluobčanů, když nejméně 15 občanů se dotazovalo jmenovaného, zda skutečnosti uváděné v článku jsou pravdivé.

Tento skutkový děj soud zjistil z výpovědi svědků I. M., R. K., JUDr. M. V., Mgr. J. S., Mgr. L. P., I. B., z článků, z protokolu o jednání, z protokolu o dožádání, ze záznamů o emailové komunikaci, z rozsudku ze spisu OS Bruntál sp. zn. 5P 242/95, ze zpravodaje, ze sdělení Policejního prezidia ČR a nakonec i částečně z výpovědi obžalované L. M..

Obžalovaná L. M. potvrdila, že skutečně probíhalo opatrovnické řízení, přičemž následně s ohledem na rozsudek Okresního soudu v Bruntále, pobočka v Krnově kontaktovala

pracovníci Fondu ohrožených dětí JUDr. V. prostřednictvím které také poté komunikovala s novinářem R. K.. S tímto komunikovala pouze telefonicky a emailem. Osobně se nikdy nesetkali. JUDr. V. obžalovaná vše řekla, jmenovala také dceru z prvního manželství I. M., a to I. B.. Pokud jde o R. K. nevzpomíná si, zda se bavili o I. B.. Obžalovaná přitom popřela, že by R. K. sdělila, že byla v minulosti I. B. zneužívána. Tuto informaci znaly i jiné osoby, a to paní P., sestra první manželky pana M., věděla o tom první manželka pana M. paní S., a také paní V..Dále obžalovaná uvedla, že o problémech týkajících se pana M. s údajným pohlavním zneužíváním se dozvěděla i od paní P., bývalé švagrové pana M., přičemž i on jí sám o tomto problému řekl. Pan M. tedy sám řekl, že jeho bývalá manželka na něj podala trestní oznámení, které nakonec stáhla. Dále obžalovaná vypověděla, že jak paní V., tak panu K. se nezmiňovala o tom, že by bylo podáno nějaké oznámení na pana M. v souvislosti se zneužíváním dcery z prvního manželství. Sama dala k dispozici spis týkající se opatrovnického řízení JUDr. V., která si některé materiály ze spisu okopírovala. Obžalovaná poté vypověděla, že žádné informace nikomu nepodávala, jak se do článku dostaly, neví. O problémech, které měla mít v minulosti I. B. rovněž nikomu neřekla. Dále uvedla, že si ani nepamatuje, zda vůbec někdy někomu sdělila, že by byl pan M. v minulosti stíhán pro pohlavní či sexuální zneužívání dcery z předchozího manželství. Od paní P. se dozvěděla, že pan M. měl v minulosti svoji dceru osahávat a obtěžovat.

Svědčce JUDr. M. V. potvrdila, že s obžalovanou byla pouze v telefonickém kontaktu. Obžalovaná jí sdělila problém týkající se opatrovnického řízení, včetně šetření týkající se údajného zneužívání dcery obžalované, proto obžalovaná sdělila, že by bylo vhodné vše zveřejnit. Z toho důvodu svědkyně kontaktovala novináře R. K. s tím, aby se věcí zabýval. Svědkyně také uvedla, že obžalovaná jí sama řekla, že její manžel měl v minulosti zneužívat svoji dceru z prvního manželství. Toto bylo patrné i z opatrovnického spisu. Tuto skutečnosti svědkyně rovněž sdělila novináři K..

Výpověď svědkyně JUDr. M. V. je částečně v souladu s výpovědí obžalované L. M. u hlavního líčení ze dne 4. 12. 2012, když v rámci této výpovědi obžalovaná připustila, že informace i o I. B., tedy dceři I. M. z prvního manželství, sdělila JUDr. V.. Obžalovaná toto již popřela v rámci své výpovědi dne 4. 6. 2013, je však třeba poukázat na skutečnost, že u hlavního líčení dne 11. 1. 2013, kdy byla vyslechnuta svědkyně JUDr. M. V. a sdělila, že informace o údajném pohlavním zneužívání dcery z prvního manželství I. M. dostala právě od obžalované, k tomuto obžalovaná neměla žádných připomínek. Lze proto dovodit, že obžalovaná L. M. tuto informaci skutečně JUDr. V. sdělila.

Svědce R. K. potvrdil, že byl osloven JUDr. V. a byl seznámen s celým případem obžalované M.. Proto svědek kontaktoval obžalovanou M., která mu během dvaceti minut sdělila základní údaje. Požádala také svědka, aby udělal vše proto, aby dcera u obžalované zůstala. Současně mu sdělila, že i v minulosti měl pan M. svoji dnes již dospělou dceru zneužívat. Jelikož svědek dostal tuto informaci snažil se jí ověřit u Policie České republiky, avšak žádné informace k případu nezískal. Svědek proto napsal článek, přičemž čerpal z informací jak od obžalovaného, tak od Fondu ohrožených dětí. V článku tedy bylo uvedeno to, co mu řekla obžalovaná. Článek poté obžalované četl, tedy jí sdělil základní informace na kterých se dohodli a které v článku budou. Svědek poté uvedl, že skutečně psal i email, který vznikl na základě dohody s obžalovanou. Následně vznikl článek ve kterém již byly informace o dceři z prvního manželství pana M.. Tyto informace svědek získal od paní M.. Sama obžalovaná přitom trvala na tom, aby ve článku byla informace i o minulosti pana M.. Obžalovaná také svědkovi sdělila, že jeho dcera z prvního manželství nejspíš nebude o těchto věcech mluvit, poněvadž si ji pan M. koupil tím, že na ni převedl dům. Svědek trval na tom,

že obžalovaná mu podala informaci o tom, že pan M. měl zneužívat dceru z prvního manželství. Sama přitom uvedla, že tato informace je těžko ověřitelná, ale měl by se o ní ve článku zmínit. Svědek také doplnil, že sám si informace nějak neupravoval a nedoplňoval. Pokud tedy tuto informaci zveřejnil, bylo to na základě toho, že mu obžalovaná tvrdila, že to tak skutečně bylo. Sám přitom předpokládal, že obžalovaná měla tyto informace ověřené. Svědek dále sdělil, že si byl vědom toho, že pokud by zveřejnil neověřené skutečnosti, může tím někomu ublížit, to však nebylo jeho cílem, chtěl pouze pomoci obžalované. Svědek rovněž potvrdil, že paní V. mu byla potvrzena informace od obžalované, že pan M. měl být v minulosti prověřován pro údajné zneužití své dcery z prvního manželství. U policie si nemohl informace ověřit, proto vycházel pouze z tvrzení obžalované a Fondu ohrožených dětí. Svědek přitom potvrdil, že od nikoho jiného tuto informaci ani získat nemohl. Svědek i přes námitky obžalované setrval na tom, že informace mu obžalovaná poskytla a proto je také uveřejnil, a to s vědomím obžalované. Motivem jednání ze strany svědka přitom bylo pomoci obžalované.

Z výpovědi výše uvedených svědků tedy vyplývá, že obžalovaná L. M. těmto sdělila skutečnost, že v minulosti měl být I. M. prověřován pro pohlavní zneužívání své dcery z prvního manželství, když bylo podezření, že pohlavně zneužíval svoji dceru, přičemž však věděla, že k takovému prověřování, případně oznámení v minulosti nedošlo, což potvrdila i v rámci opatrovnického řízení I. B.

V rámci hlavního líčení svědkyně I. B. potvrdila, že v páté třídě byla na psychologickém vyšetření a bylo zjištěno, že má stejný vztah jak k matce, tak k otci. Následně byla svěřena do výchovy matce. Posléze se řešily určité spory, které se však týkaly návštěv nezletilé u otce. Svědkyně potvrdila, že v minulosti se nikdy nemluvilo o tom, že by měla být pohlavně zneužívána, o tom se začalo mluvit až ve chvíli, kdy obžalovaná svoji dceru odvedla k psychologovi a bylo nějaké podezření ze sexuálního zneužívání. Svědkyně také potvrdila, že u opatrovnického řízení byla obžalovaná přítomna a věděla tedy, že svědkyně nikdy v minulosti svým otcem pohlavně zneužívána nebyla. Svědkyně také uvedla, že ví, že byl publikován nějaký článek, který se týkal pohlavního zneužívání dcery I. M., sám její otec I. M. toto těžce nesl, byl ve špatném psychickém stavu, proto také navštívil psychologa.

Z výpovědi svědkyně I. B. tedy nepochybně vyplývá, že tato již v roce 2011 sdělila, že nebyla pohlavně zneužívána svým otcem a nebylo vedeno žádné šetření. Přesto obžalovaná tuto skutečnost sdělila jako R. K., tak JUDr. V..

Svědkyně Mgr. J. S., bývalá manželka I. M. se vyjádřila k manželství s I. M. a rovněž popsala průběh rozvodu. Svědkyně jednoznačně uvedla, že si není vědoma toho, že by se I. M. k dceři choval vyloženě nevhodně. Rovněž neví o tom, že by bylo podáváno nějaké trestní oznámení. O tom, že by její dcera měla být zneužívána se dozvěděla až v době, kdy se I. M. rozváděl se svojí třetí manželkou, přičemž tuto skutečnost se dozvěděla z nějakého článku na internetu. Sama svědkyně nikdy žádný podnět k šetření na policii nedávala. Její dcera z článku, který četla na internetu byla zdrcená, hodně jí to rozrušilo a plakala.

Svědkyně Mgr. L. P., sestra svědkyně Mgr. J. S., uvedla, že se sestrou se nenavštěvovala, pouze ví, že pan M. měl zrušen styk s dítětem. Podle sdělení rodičů mělo jít o podezření ze sexuálního zneužívání. Svědkyně dále vypověděla, že sám pan M. jí řekl, že ho jeho bývalá manželka udala pro nějaké sexuální zneužívání, nic víc o tom svědkyně neví. Svědkyně rovněž vypověděla, že sama obžalovaná o této skutečnosti věděla od svého manžela I. M..

Svědka I. M. uvedl, že nebyl nikdy šetřen pro podezření z pohlavního zneužívání svojí dcery z prvního manželství. Pokud jde o druhou dceru, zde bylo prováděno šetření, jelikož obžalovaná na něj podala trestní oznámení. Toto bylo nakonec odloženo. Ví o tom, že vyšel článek na internetu, ve kterém se uvádělo, že měl v minulosti zneužívat svojí první dceru. Tento článek se ho hodně dotkl, lidé se ho dotazovali, zda jde o pravdivé události, přičemž došlo k jeho společenskému znemožnění. Sám musel svým známým vysvětlovat, že skutečnosti nejsou pravdivé. Uvedl dále, že takto se ho dotazovalo nejméně 15- 20 lidí. Takto má poškozenou pověst, což ho dost poznamenalo. Není přitom pravda, že by v minulosti na něj kdokoliv podával trestní oznámení pro zneužívání svojí první dcery. Sám také o nějakém trestním oznámení nikdy nemluvil.

Tvrzení svědka je i v souladu se zprávou Policejního prezidia České republiky ze které vyplývá, že I. M. v minulosti nebyl řešen pro podezření ze spáchání trestného činu pohlavního zneužívání. Tato skutečnost nevyplývá ani z opatrovnického spisu Okresního soudu v Bruntále sp. zn. 5P 242/95.

V rámci hodnocení důkazů je nutno dovodit závěr, že výpověď svědkyně Mgr. J. S. je v souladu s výpovědi svědka I. M. a proto soud tvrzení obžalované týkající se informací o podezření z pohlavního zneužívání první dcery I. M. považoval za zcela vyvrácené. Informace sdílená svědkyni Mgr. L. P. nebyla nějak ověřena a soud proto v této části výpovědi svědkyně Mgr. L. P. považoval za méně věrohodnou, a to zejména s ohledem na již výše uvedené důkazy.

Obžalovaná L. M. je navíc usvědčována listinnými materiály, a to zejména článkem, který byl zveřejněn a který byl napsán novinářem R. K. na základě informací, které mu byly sděleny obžalovanou. Pokud obžalovaná sdělila R. K. a JUDr. V. informace o údajném prověřování trestné činnosti I. M. ve vztahu k jeho první dceři, není již podstatné, zda souhlasila s tím, aby tato informace byla či nebyla zveřejněna. Z výpovědi uvedených svědků navíc vyplývá, že obžalovaná L. M. souhlasila s tím, aby i tato informace zveřejněna byla. Obžalovaná L. M. tak chtěla v rámci probíhajícího opatrovnického řízení zvrátit rozhodnutí soudu, když její dcera byla svěřena do výchovy I. M.. Skutečnosti, které byly v článku uvedeny a následně zveřejněny poté vedly k poškozené pověsti I. M., když zejména musel svým známým vysvětlovat, že jde o uveřejnění nepravdivých skutečností. Sdělení těchto skutečností i negativně působilo na I. B. tak, jak již bylo výše uvedeno.

Obžalovaná L. M. tedy svým jednáním značnou mírou ohrozila vážnost I. M..

Za tohoto stavu vzal soud za prokázáno, že obžalovaná L. M. o jiném sdělila nepravdivý údaj, který je způsobilý značnou měrou ohrozit jeho vážnost u spoluobčanů, poškodit jej v zaměstnání, narušit jeho rodinné vztahy a způsobit mu jinou vážnou újmu, a takový čin spáchala veřejně přístupnou počítačovou sítí, a takovým naplnila jak po subjektivní, tak objektivní stránce všechny zákonné znaky skutkové podstaty přečinu pomluvy podle § 184 odst. 1, 2 tr. zákoníku.

Soud po provedeném dokazování upravil skutkovou větu v tom smyslu, že ze sdělení obžalované R. K. a JUDr. V. vyplynulo, že měl být I. M. podezřelý z pohlavního zneužívání, nikoliv že byl vyšetřován pro sexuální zneužívání své dcery tak, jak to bylo v původním článku uvedeno. Současně soud doplnil skutkovou větu tak, že „ v důsledku čehož došlo

k ohrožení vážnosti I. M. u spoluobčanů, když nejméně patnáct občanů se dotazovalo jmenovaného na pravdivost uváděných skutečností...“.

Při úvahách o uložení trestu soud hodnotil všechny okolnosti spáchaného přečinu, zejména samotné jednání obžalované a jeho následek / účinek/. Soud hodnotil zejména motiv jednání obžalované, kterým byla vůle poškodit I. M. v rámci opatrovnického řízení. Soud hodnotil také stupeň narušení zájmu chráněného trestním zákoníkem, kterým je zejména zájem na ochraně cti a dobré pověsti člověka před pomluvou. Soud také hodnotil osobu obžalované, která je bez zaměstnání, v místě bydliště k ní nejsou žádné negativní poznatky, v opise rejstříku trestů má jeden záznam, ke kterému však soud s ohledem na rozhodnutí prezidenta České republiky o amnestii ze dne 1. 1. 2013 nepřihlížel.

Obžalované polehčovalo to, že před spácháním přečinu vedla řádný život. Okolnosti přitěžující neshledal soud žádné.

Po zvážení všech výše uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že účelu trestu ve smyslu § 38 a § 39 tr.zákoníku bude v případě obžalované L. M. dosaženo uložení trestu odnětí svobody na přiměřenou dobu v trvání šesti měsíců. S ohledem na osobu obžalované a uvedenou okolnost polehčující má soud za to, že v daném případě lze účelu trestu dosáhnout bez jeho přímého výkonu. Proto soud za použití § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku obžalované výkon trestu podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání jednoho roku. Povinností obžalované bude v průběhu zkušební doby prokázat řádným životem, že šlo o ojedinělé vybočení, v opačném případě soud rozhodne, a to popřípadě již v průběhu zkušební doby, že se podmíněně odložený trest vykoná / § 83 odst. 1 tr. zákoníku/.

Poškozený I. M. se řádně a včas připojil k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody s částkou 100.000 Kč. Poškozený však svůj nárok řádně nespecifikoval a soud neměl žádné podklady pro rozhodnutí o náhradě škody, proto podle § 229 odst. 1 tr. řádu poškozeného I. M. odkázal s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení: Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení ke Krajskému soudu v Ostravě prostřednictvím Okresního soudu v Bruntále, a to buď ústně do protokolu nebo písemně ve dvojím vyhotovení.

Podané odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku či řízení předcházejícímu.

Poškozený může podat odvolání pouze pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Okresní soud v Bruntále
dne 30. 7. 2013

Mgr. Vladimír Čermák, v.r.
-samosoudce-

Za správnost vyhotovení:
J. Brisudová